

jaz sem Marija usmiljena,
jaz se te bom usmilila.«

Marija je po cesti šla,
ostala sama deklica.

Zastonj je gledala za njo,
zazrlo več je ni oko.

Spet deklica je šla iskat
od vrat do vrat usmiljenja.

Zastonj povesod je trkala,
zastonj prosila usmiljenja.

Vsa trudna, obnemogla že
pri zadnjem pragu pala je.

Pričela je umirati, —
tedaj se nekaj zablesti.

Gospa prelepa pride k nji,
v nebeškem siju vsa gori.

»Jaz sem Marija usmiljena,
jaz sem se tebe usmilila.«

Umrla tukaj boš nocoj
in v raj nebeški šla z menoj.«

Franjo Neubauer:

Nagajiva prepelica.

Deček hodi	»Nisem majhen
mimo njiv,	več otrok!
kliče glas mu	Nisem velik
nagajivo:	in visok?!

»Kaj se bahaš,	Ti me, ptica,
možek ti?!	ne poznaš!
Saj imaš le	Tvoja pesem —
pet pedí!«	sama laž!««

Pa zastonj se
fant jezí!
Z njiv mu kliče:
»pet pedí!«